

Savivaldybių žinios

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA

Nr. 9 (678)

2014 m. kovo 22 d.
Kaina 2,25 Lt
Išeina šeštadieniais

Premjeras Alytuje pagyrė regiono merus

Regiono savivaldybių vadovų ir verslininkų konferencijoje tartasi, kaip gaivinti ekonomiką pasienyje, remti iniciatyviausius

4 p.

Alytaus regiono savivaldybių vadovai – Kalvarijos meras Valdas Aleknavičius, Alytaus rajono meras Algirdas Vrubliauskas, Alytaus miesto meras Jurgis Krasnickas, Druskininkų meras Ričardas Malinauskas ir Lazdijų rajono meras Artūras Margelis po susitikimo su premjeru Algirdu Butkevičiumi (trečias iš kairės)

Priverstinis išlaidavimas

Varenos rajono meras Vidas Mikalauskas kritikuoja mažosioms šilumos įmonėms nepatogias Kietojo biokuro apskaitos taisykles

5 p.

„Neįgaliesiems – slaugos ir globos paslaugos namuose“

Pokalbis su socialinės apsaugos ir darbo ministre Algimanta Pabedinskiene apie integralios pagalbos bandomąjį projektą, kuriame dalyvauja trečdalis šalies savivaldybių

7 p.

Nori taikos – ruoškis karui

Žurnalistas Arūnas Brazauskas apie Rusijos agresiją Ukrainoje ir tikėtiną ekonominį karą su Lietuva

15 p.

9 771392 246000

KAIP IŠJUDINTI PASIENIO REGIONĄ

Užimtumui skatinti ir verslo plėtrai skiriama nemažai lėšų, tačiau reikia glaudžiau bendradarbiauti su savivaldybėmis ir verslu, atidžiau įvertinti regiono problemas ir jo specifiką, Alytuje vykusioje konferencijoje apskritojo stalo diskusijoje teigė Ministras Pirmininkas Algirdas Butkevičius.

Konferencijoje „Impulsai pasienio regiono ekonomikai: patrauklūs verslo projektai, parama iniciatyviems, motyvacija dirbti legaliai“ dalyvavo regiono savivaldybių vadovai, verslo atstovai.

„Gaivinant regionų ekonomiką, mažinant socialinę atskirtį nei Vyriausybė, nei savivaldybė pavieniui neišspręs susikaupusių problemų. Tik bendradarbiaudami su vietos valdžia, verslu, bendruomenėmis, kartu surasime ir įgyvendinsime geriausius sprendimus, – sakė premjeras A. Butkevičius, ragindamas teikti pasiūlymus ir atvirai kalbėti apie tai, kas kliudo ekonomikos ir gerovės plėtrai. – Meras su savo komanda turi būti iniciatyvų kūrėjas, kuriam privalom padėti.“ Prieš konferenciją premjeras taip pat lankėsi Alytaus teritorinėje darbo biržoje, kur bendravo su darbo ieškančiais gyventojais.

Alytaus rajono, Lazdijų ir Kalvarijos savivaldybėse, 2014 m. duomenimis, registruotas nedarbas 1,5 karto viršijo vidutinį. Jaunimo nedarbo rodikliai šiose savivaldybėse taip pat didesni nei šalies vidurkis, o Kalvarijoje šis rodiklis aukščiausias šalyje. Be to, daugiau nei pusė Lazdijuose ir Alytaus rajone darbo neturinčių gyventojų – ilgalaikiai bedarbiai. Kituose šio regiono miestuose tokių bedarbių dalis taip pat gerokai didesnė nei vidutiniškai šalyje.

Konferencijoje Alytaus regiono savivaldybių vadovai, Lietuvos verslo konfederacijos, Alytaus krašto pramonininkų asociacijos, Smulkiojo ir vidutinio verslo tarybos vadovai, ekspertai, Seimo nariai diskutavo apie ekonomikos gaivinimą ir užsienio investicijas. Apskritojo stalo diskusijoje dalyvavęs „Verslios Lietuvos“ vadovas Mantas Nocius pristatė priemones verslumui

ir eksporto skatinimui. Tai – parama pradedančiam verslui ir smulkiosioms ir vidutinėms bei inovatyvioms įmonėms, mokymai verslumui skatinti, pagalba eksportuojant pagamintą produkciją. Numatoma, kad įgyvendinus numatytas priemones lietuviškų prekių eksportas būtų didesnis nei vidutinis šalyje. „Investuok Lietuvoje“ atstovė Rugilė Andziukevičiūtė konferencijos dalyvius supažindino su užsienio investuotojus dominančiais klausimais ir aptarė Alytaus regiono privalumus.

Taip pat kalbėta apie ekonominių pažeidimų tendencijas pasienio savivaldybėse, šešėlinį verslą. Buvo pabrėžta, kad Darbo birža ir savivaldybės turėtų taikyti aktyvesnę tokių žmonių įdarbinimo politiką, pabrėžiant, kad jiems būtų socialiai saugiau ir naudingiau dirbti legaliai, o ne šešėlinėje darbo rinkoje.

Ministras Pirmininkas taip pat lankėsi Alytuje įsikūrusiose įmonėse „Aradas ir Ko“, „Lisiplast“, „Astra“, VŠĮ „Kepyklos gatvės prekybos ir paslaugų miestelis“. Šios bendrovės sėkmingai plėtoja gamybą ir eksportą Lietuvos ir užsienio rinkose, pasinaudamos ir ES fondų lėšomis.

Panašūs forumai jau vyko Anykščiuose ir Šiauliuose. Jų esmė – identifikuoti regionui būdingas problemas ir taikyti geriausias patirtis, įgyvendinti perspektyvius projektus, kad investuojamos lėšos, taip pat ir ES paramos, kurtų ilgalaikę naudą. Per ateinančius septynerius metus Regionų plėtros programai iš ES struktūrinės paramos apskričių vystymui ir teritorinei sanglaudai bus skiriama beveik 3,5 mlrd. litų.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės inf.

PREMJERAS ALYTUJE PAGYRĖ REGIONO MERUS

Jurgita Šukevičienė

Alytaus miesto savivaldybėje kovo 17 d. vyko konferencijos „Impulsai pasienio regiono ekonomikai: patrauklūs verslo projektai, parama iniciatyviems, motyvacija dirbti legaliai“ renginiai.

Konferencijoje pranešimą tema „Alytaus perspektyva – strateginiai planai, konkretūs pasiūlymai, drauge įveikiamos problemos“ perskaitė Alytaus miesto savivaldybės meras Jurgis Krasnickas. Jis savo pranešime pateikė ir konkrečių pasiūlymų, suteikiančių savivaldai didesnę savarankiškumą.

„Siūlome didinti regiono plėtros tarybos vaidmenį ir suteikti galimybę ir toliau pačiam regionui spręsti, kur ir kiek investuoti. Verslas pageidauja, kad parama būtų skirstoma per regionų plėtros tarybas, skiriant regionui tam tikrą kvotą. Taip pat manome, kad tikslinga įvertinti galimybę taikyti pramonės parkuose įsikūrusioms įmonėms laisvosiose ekonominėse zonose taikomas mokesčių lengvatas. Tokiu būdu į regionus būtų pritrauktos investicijos, kuriamos naujos darbo vietos, mažinamas

nedarbo lygis ir pašalpų gavėjų skaičius“, – sakė J. Krasnickas.

Diskutuojant apie ekonomikos gaivinimą pasienio regione ir dalijantis verslo įžvalgomis, regiono merai pasidalijo gerą patirtimi ir pateikė daug aktualių pastabų ir spęstinių problemų dėl valstybinių institucijų bendradarbiavimo, dėl įstatymų netobulumo.

„Išgirdome, kokia padėtis yra Alytaus regione. Po šio pasikalbėjimo supratome, kad tik kartu dirbdami galime pasiekti geresnių rezultatų, efektyviai bendraujant valstybės institucijoms ir savivaldybėms, įtraukiant verslo struktūras. Žengtas pirmas žingsnis mažinant nedarbą, didinant realias gyventojų pajamas, vartojimą ir eksportą. Merai pasakė labai gerų minčių, nes jie sukaupe didelę patirtį“, – sakė premjeras. Jis taip pat pabrėžė, kad būtina imtis ir kitų labai svarbių problemų: pastatų atnaujinimo, šilumos ūkio ir jo kainų sutvarkymo, eksporto, specialistų rengimo.

Alytaus miesto teatro didžiojoje salėje vyko susitikimas su Alytaus visuomene, kuriame kalbėta apie Lietuvos aktualijas.

Vidas Mikalauskas

Varėnos rajono savivaldybės meras

PRIVERSTINIS IŠLAIDAVIMAS

NETOBULOS KIETOJO BOKURO APSKAITOS TAISYKLĖS VERČIA ŠILUMOS ĮMONES PAPILDOMAI IŠLAIDAUTI

Pagal patvirtintą Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2013 m. rugsėjo 20 d. įsakymą Nr. 1-185 patvirtintos Kietojo biokuro apskaitos taisyklės, kurios priverstė sunerimti jas pradėjusias taikyti mažąsias savivaldybių šilumos įmones. Naujosios taisyklės priimtinos ir patogios tik didžiosioms šilumos įmonėms, o mažosioms, kurios tik su reta išimtimi priklauso savivaldybėms, yra ekoniškai nemotyvuotos.

Kietojo biokuro apskaitos taisyklės, neatsižvelgiant į mažųjų įmonių specifiką, parengtos kabinetuose, neanalizuojant padėties ir šilumos įmonių galimybių. Tą problemą gvildeno ir argumentuotai pagrindė mažųjų šilumos įmonių vadovai, dalyvavę susitikime Vyriausybėje su Ministro Pirmininko kancleriu pirmuoju pavaduotoju Remigijumi Motuza. Susirinkusieji pareiškė susirūpinimą šiuo klausimu.

Įvertinus iškilusias problemas pasidomėta užsienio šalių praktika, kai šilumos gamybos įmonėse biokuro kokybinių rodiklių matavimai atliekami dėl kontrolės, o ne vien dėl atsiskaitymų su tiekėjais ar apskaitai. Gal ir yra išimčių, bet jos tikrai nevyrauja. Manau, kad tie, kurie susidūrė praktikoje, sutiks, kad kuro kokybės rodikliai (šilumingumas, drėgnumas) yra kintami dydžiai, priklausančios nuo aplinkybių, t. y. momentiniai. Jiems daro poveikį aplinka: saulė, vėjas, lietus, sniegas, lauko temperatūros pokyčiai, sandėliavimo vieta ir kiti veiksniai. Visa tai lemia kokybinius kuro rodiklius, todėl praktiškai neįmanoma tiksliai apskaityti biokuro ir įvertinti jo energetinės masės. Objektiviausia apskaita būtų pagal pagamintą galutinį produktą – šilumos kiekį, t. y. megavatus. Nereikėtų nei sverti, nei laboratorijose tirti, nei matuoti.

Šiandieną šilumą tiekiančios įmonės jau pajuto kabinete parengtų taisyklių netobulumą, ir tai svariai prisidės prie šilumos kainos augimo. Mažosios katilinės kurą priverstos pirkti nedideliais kiekiais, todėl kasdieniniai laboratoriniai tyrimai padidins kuro pirkimo išlaidas. Vienas laboratorinis tyrimas kainuoja ne mažiau kaip 150 Lt be PVM. Įmonių, kurios biokurą perka iš kelių tiekėjų, sąnaudos per dieną gali sudaryti ir daugiau nei 1000 Lt.

Ar taisyklių sudarytojai žino, kad kai kurios šilumos tiekimo įmonės eksploatuoja ne vieną šilumos katilinę, todėl šioms įmonėms išlaidos dar labiau didės.

Dirbant pagal naująją tvarką (bent jau UAB „Varėnos šiluma“) tiekiamos paslaugos brangos. Priežastis paprasta – įmonė patiria papildomų išlaidų, t. y. svarstyklėms įsigyti, laboratoriniams tyrimams. Biokurą UAB „Varėnos šiluma“ bus priversta vežti 40–60 km arba investuoti į naujas svarstyklės Naujuosiuose Valkinukuose. Pagal patvirtintas Kietojo biokuro apskaitos taisykles atvežtą biokurą įmonė kiekvieną kartą privalės tirti įmonės laboratorijoje arba nepriklausomoje akredituotoje laboratorijoje. Visos pastangos ir investicijos į Varėnos šilumos ūkį, kurios leido gerokai sumažinti šilumos kainas Varėnos ir Naujųjų Valkininkų gyventojams, šiandien tampa ne itin reikšmingos. Anksčiau tiekėjai buvo priversti tiekti „kaloringesnę“ kurą, buvo supaprastėjusi kontrolė ir apskaita, o su tiekėjais įmonės atsiskaitydavo tik už pagamintus megavatus.

Tikimės, kad Energetikos ministerijoje atsiras specialistų, kurie tinkamai sureguliuos minėtas netobulas taisykles, panaikins reikalavimus, kurie tik didina šilumos gamybos sąnaudas.

Šiandien sunku suprasti, kam yra sukurta biokuro birža ir koku tikslu parengtos Kietojo biokuro apskaitos taisyklės.

Savivaldybės, Lietuvos Vyriausybės, Prezidentė deda daug pastangų, kad sumažėtų šildymo kainos, kad Lietuvos žmonės pajustų biokuro efektyvumą, taip pat kad mažėtų Vyriausybės skiriamos lėšos šildymui kompensuoti. Gaila, bet kol kas perkant kurą iš biokuro biržos, kuro įsigijimo išlaidos nesumažėjo, naujosios taisyklės tik didina šilumos kaštus, o kartu neleidžia mažinti tiekiamos šilumos kainos gyventojams. Kyla klausimas, ar reikalingos tokios taisyklės ir koku tikslu jos priimtos.

DĖL INTERNETE PLATINAMOS PETICIJOS

KLAIPĖDOS Miesto MERO VYTAUTO GRUBLIAUSKO KREIPIMASIS

Reaguodamas į internete platinamą peticiją dėl Klaipėdos krašto prijungimo prie Rusijos Federacijos, Klaipėdos m. meras V. Grubliauskas kreipėsi į Lietuvos Respublikos Prezidentę, Ministrą Pirmininką, Seimo Pirmininkę ir Valstybės saugumo departamentą, prašydamas atkreipti dėmesį į nesantaiką kurstančius išpuolius.

Kovo 10 d. interneto peticijų kūrimo sistemoje Avaaz.org rusų kalba paskelbta peticija, kurioje kviečiami pasirašyti Klaipėdos krašto gyventojai, pritariantys regiono prijungimo prie Rusijos Federacijos idėjai.

„Jaučiu pareigą priminti, kad nepaisant savo daugiatautės ir daugiakultūrės sudėties bei prigimties Klaipėda buvo konstruktyvus ir oraus ėjimo į Lietuvos Nepriklausomybę bastionas. Šiandien esame draugiškų santykių miestas, galintis būti pagarbaus bendravimo ir bendradarbiavimo su kitakalbiais bei kitataučiais pavyzdžiu kitiems“; – teigė Klaipėdos meras.

V. Grubliausko įsitikinimu, mėginimai provokaciniais veiksmais atsukti istorijos laikrodį atgal, bandymas priminti sudėtingas, bet uostamiesčio bendruomenės sėkmingai išmoktas istorijos pamokas ir kurstyti skirtingų tautinių grupių priešiškus aiškiai prieštarauja valstybės Konstitucijai ir sveikam protui. „Klaipėdos bendruomenė randa konsensusą net pačiais kebliausiais, daugiausia viešų diskusijų keliančiais klausimais. Todėl esu tikras, kad ilgalaikį konstruktyvus bendravimo ir taikaus sugyvenimo įdirbį diskredituojantys protrūkiai čia palaikymo nesulauks“; – įsitikinęs uostamiesčio vadovas.

Meras lauktų rusų bendruomenės ir jai Klaipėdos miesto taryboje atstovaujančių politinių partijų aiškiai išreikštos pozicijos šiuo aktu klausimu.

„NEJGALIESIEMS – PASLAUGOS NAMUOSE“

Nuo praėjusių metų trečdalyje Lietuvos savivaldybių vykdomi integralios – slaugos ir globos – pagalbos namuose projektai, kuriais pagalba neįgaliesiems, senyvo amžiaus žmonėms suteikiama jų namuose. Apie Europos socialinio fondo lėšomis finansuojamus integralios pagalbos projektus pokalbis su socialinės apsaugos ir darbo ministre Algimanta PABEDINSKIENE.

Kam reikalingi tokie projektai? Juk valstybė turi stacionarios globos ir slaugos sistemą?

Ne kiekvienam neįgaliajam ar senyvo amžiaus žmogui, praradusiam savarankiškumą, stacionari globa yra būtina ir efektyvi. Daugelis žmonių nenori palikti gimtųjų namų – gyvendami savo namuose senyvo amžiaus žmonės ar neįgalieji jaučiasi geriau.

Bet tokiu atveju žmonės, kurie prižiūri ilgai ir sunkiai sergančius šeimos narius, neretai atsiduria užburta rate – jie negali išvykti iš namų, negali dirbti, dėl to dingsta darbiniai įgūdžiai, prarandami socialiniai ryšiai. Slaugydami savo artimą, artimieji dažnai patys praranda sveikatą. Dėl to mobilios komandos, kurios atvyks į namus ir pagelbės bent keletą valandų per dieną, tikiu, yra didelė pasipirtis tokioms šeimoms.

Artimieji gali dirbti nebijodami, kad nebus kam prižiūrėti sunkiai sergančių ar neįgalių šeimos narių,

o šiems nebūtina palikti namus ir išsikelti į slaugos ar globos įstaigas. Be to, vykdam projektus numatomos veiklos, susijusios ir su artimųjų konsultavimu, kaip prižiūrėti savo šeimos narius. Teikiant profesionalią pagalbą skatinamas ir bendradarbiavimas su galinčiais suteikti neformalią paramą – juk daugelį dalykų galime išspręsti, kai padeda ne tik specialistai, bet ir kaimynai, bendruomenės nariai.

Kokią pagalbą teikia šios mobilios komandos?

Mobilias komandas sudaro slaugytojai, slaugytojų padėjėjai, socialiniai darbuotojai, individualios priežiūros specialistai, kineziterapeutai arba masažistai. Jie padeda pagal savo kompetenciją: socialinių paslaugų specialistai pataria, pavyzdžiui, dėl valstybės paramos, paaiškina, kaip tvarkyti reikiamus dokumentus, sveikatos priežiūros specialistai suteikia pagalbą ligoniui (apversti, nuprausti, perkelti) ir pataria šeimos nariams dėl ligonio priežiūros, suteikia atokvėpio paslaugas.

Projektų vykdytojai pagal poreikius įsigyja specialią įrangą, pavyzdžiui, keltuvus, mobilias vonias, globojamiems ir slaugomiems žmonėms aptarnauti. Atokiose vietose tai ypač svarbu.

Kur turėtų kreiptis žmonės, norėdami gauti šias mobilių komandų teikiamas paslaugas?

Dėl integralios pagalbos (socialinės globos ir slaugos) paslaugų asmenys turėtų kreiptis į projektus įgyvendinančias savivaldybes ar minėtas paslaugas teikiančius socialinių paslaugų centrus.

Kokiuose rajonuose teikiamos integralios pagalbos paslaugos?

Projektai įgyvendinami Anykščių, Biržų, Kauno, Kretingos, Pasvalio, Radviliškio, Šakių, Šilalės, Šilutės, Tauragės, Telšių, Trakų, Ukmergės, Vilkaviškio rajonų, Alytaus, Klaipėdos, Šiaulių, Vilniaus miestų, Elektrėnų ir Visagino savivaldybėse. Šiuo metu integralią slaugos ir globos pagalbą jau gauna apie 500 žmonių, jų skaičius didėja.

Kodėl paslaugos neteikiamos visoje Lietuvoje? Ką reikėtų daryti kitiems žmonėms?

Į Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos kvietimą dalyvauti šiame bandomajame projekte atsiliepė trečdalis savivaldybių – į naujoves neretai žvelgiama su atsargumu. Bandomajame projekte nedalyvaujančių miestų ir rajonų gyventojams reikėtų kol kas naudotis kitomis esamomis paslaugomis. Tačiau artimiausiais metais planuojame gerąją vykdomųjų bandomųjų projektų patirtį perkelti ir į kitas savivaldybes.

Kaip sekasi vykdyti projektus?

Neseniai ministerijoje vyko apskritojo stalo diskusija, kurioje integralios pagalbos projektų vykdytojai, savivaldybių, ministerijos atstovai aptarė vykdomųjų projektų eigą. Pasak projektų vykdytojų, paslaugų gavėjai teigiamai atsiliepia apie teikiamą pagalbą, o sklandus darbas leidžia manyti, kad dalis projektų tikrai viršys numatytą paslaugų gavėjų skaičių.

Parengta pagal Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos inf.

BIRŠTONE LANKĖSI

Rimantė Kurkauskaitė

JAPONIJOS AMBASADORĖ LIETUVOJE KAZUKO SHIRAIŠI

Kovo 19 d. Birštono savivaldybėje lankėsi Japonijos ambasadorė Lietuvoje Kazuko Shiraishi kartu su ambasados trečiąja sekretore Chihiro Tanaka. Japonijos ambasados atstovės susitiko su Birštono mere Nijole Dirginčiene ir administracijos direktoriumi Valentinu Vincu Revucku (**nuotr.**). Susitikimo metu N. Dirginčienė pristatė Birštono kurortą, supažindino su svarbiausiais savivaldybėje jau įgyvendintais ir šiuo metu vykdomais projektais. Taip pat buvo aptarta „išmanaus miesto“ (angl. „Smart City“) koncepcija, diskutuota apie aplinkosaugos projektus, darnios energetikos priemones, ekologijos problemas. Kaip teigė Kazuko Shiraishi, „Birštone yra visos tinkamos sąlygos įgyvendinti energijos taupymą skatinančius projektus, padėsiančius sukurti ekologišką ir dar sveikesnę aplinką kurorte, kuriame būtų gera ir sveika gyventi bei ilsėtis“. Po susitikimo Japonijos ambasados atstovės kartu su N. Dirginčiene lankėsi kurorto sanatorijose, SPA viešbučiuose, Birštono kultūros centre, Centriniam parke ir apžiūrėjo kitus svarbiausius turizmo ir kultūros objektus.

NORI TAIKOS – Ruoškis KARUI

Arūnas Brazauskas

Rengdamiesi ateities konfliktams generolai mintyse kovoja praeities karus. O aplinkybės būna visiškai nepanašios į tai, kas buvo praeity.

Nepraėjo nė mėnuo nuo Ukrainos prezidento Viktoro Janukovičiaus nuvertimo, ir nemenkas tos šalies gabalas – Krymo pusiasalis buvo prijungtas prie Rusijos. Okupacijos planas sukurtas pagal žinomą, tačiau istoriškai ne itin dažną pavyzdį – vietinės Krymo pajėgos neva „sukilo“. Iš tiesų tai Rusijos kariai be atpažinimo ženklų tyliai okupavo Krymą, tačiau Ukrainos kariuomenės bazių nepuolė. Ukrainiečių ginkluotosios pajėgos nesiemė atsakomųjų veiksmų – bent jau konflikto pradžioje. Okupaciją vainikavo politinėmis priemonėmis įtvirtinta Krymo aneksija.

Daugelis valstybių pasmerkė Rusijos veiksmus, JAV ir Europos Sąjunga paskelbė įvedančios vizų apribojimus Rusijos pareigūnams. Kol kas nėra ženklų, kad tos sankcijos labai gąsdintų Rusijos prezidentą Vladimirą Putiną. Jo režimą dabar be didelių išlygų galime vadinti diktatūra.

Tikėtina, kad Rusija gerokai iš anksto ruošėsi atplėšti Ukrainos žemių, tačiau nebuvo preteksto pradėti okupaciją. Kai Ukrainoje prasidėjo vidaus neramumai, Rusija pasinaudojo sumaištimi ir bent jau dalį savo kėslų įgyvendino. Ką ji puls toliau? Kokia kryptimi?

KLIUS IR LIETUVAI

Kiekvienas naujas įtampos židinys kelia poreikį jį sureguliuoti. Tokiu būdu blaškomos JAV ir ES jėgos. Rusijos ir Vakarų priešpriešos frontą sunku nubraižyti žemėlapyje. Ekspertai vardija tolesnes Rusijos puolimo kryptis: V. Putinas gali draskyti Ukrainą, gali nukreipti smūgį į Užkaukazę – pavyzdžiui, provokuoti Armėnijos ir Azerbaidžano konfliktą. Gali kiršinti Baltijos šalyse gyvenančius rusus – ir ne vien juos.

Hillary Clinton, galima kandidatė 2016 m. JAV prezidento rinkimuose, taip įvertino V. Putino kalbas dėl Krymo: „Argumentai, kuriuos Putinas naudoja – kad jie yra etniniai rusai, rusakalbiai ir visada buvo Rusijos dalis, gali būti pritaikyti ne vien kitoms Ukrainos dalims, bet ir kitoms Estijos, Lietuvos, Latvijos, Padnestrės dalims.“

Lietuvos Prezidentė Dalia Grybauskaitė pasisakė už diplomatinį ir ekonominį spaudimą Rusijai. O ekonominės sankcijos, jos nuomone, gali atsigręžti prieš Lietuvą: „Tai atsisuks prieš mus ir nieko nebus pasiekta.“

„Aš žinau, kaip rusai galvoja, ir patikėkite, jie nebijo ekonominių sankcijų; ir jeigu ekonominės sankcijos būtų taikomos šiandien, horizontaliai tai palies kiekvieną Rusijos pilietį, o Putinas sakys: „Matote, aš nesu kaltas, tai Vakarai, amerikiečiai ir Europa blogai elgiasi su jumis“, – teigė D. Grybauskaitė.

Nuo savęs pridurkime: V. Putinas ne tikrai nebijo ekonominių sankcijų, bet galbūt norėtų jų prisišaukti. Sankcijos kaip dūmų uždanga pridengtų prastėjančią Rusijos ekonomiką būklę.

ŪKIO GRIOVIMAS – IRGI KARAS

Ekonominiam karui Rusija pasirengusi. O kokiam karui pasirengusi Lietuvos valdžia?

Į Lietuvą atvykęs JAV viceprezidentas Joe Bidenas patvirtino JAV ir NATO įsipareigojimus dėl Lietuvos karinės gynybos. Tačiau Lietuvai galima tikėtis visų pirma ekonominio, o ne karinio smūgio.

Kremliaus ištikima Rusijos žiniasklaida uždara objektyviai informacijai apie įvykius Ukrainoje, tačiau atvira grasinimams. Lietuva jau gąsdinama.

Rusiškame tinklalapyje rubaltic.ru paskelbtas Aleksandro Nosovičiaus straipsnis, kuriame surašytas nuosprendis mūsų šalies ekonomikai: „Rusija – pagrindinė Lietuvos ekonomikos partnerė, kuri palaiko kas trečią darbo vietą šalyje, tuo pat metu yra didžiausia Lietuvos politikų priešininkė. Lietuvos valdžios antirusiška politika pasiekė tokį lygį, kad tai gresia Lietuvos ekonomikos pražūtimi.“

Vardydamas Lietuvos priklausomybę nuo Rusijos, autorius pradeda nuo dujų ir naftos, paskui pereina prie transporto, kuris sukuria 13 proc. Lietuvos bendrojo vidaus produkto ir vienu trečdaliu apkraunamas su Rusija susijusiais užsakymais, ir baigia maisto pramonę su jos 500 įmonių ir 60 tūkst. darbuotojų.

Akivaizdu, kad Rusija gali smogti visomis šiomis kryptimis. Kas galėtų sustabdyti Rusiją, jeigu ji sumanytų labai pakenkti Lietuvai? Ekonominis karas su viena nužiūrėta auka nesukels tokio masto atsako kaip Krymo atveju. Naujos sankcijos Rusijai nebus įvestos, o ir dabartinių ji nebijo. Vargu ar Rusijos ekonomika labai nukentės, jeigu Kremliaus valia bus griauamas Lietuvos ūkis.

Lietuvos savivaldybėse vyko ir vyksta įvairūs renginiai Ukrainai paremti. Savivaldybės galėtų palenktyniauti su aukščiausiaja Lietuvos valdžia – kas geriau suvokia Rusijos keliamas ekonomines grėsmes, kas greičiau ima tam rengtis. Galimi išbandymai: energetika ir nedarbas. Rengtis karui būtina, netgi žinant, kad jo niekada nebus.

Mečislovo Ščepavičiaus pieš.